

ဘုဝဏ္ဏတျော်စိန်

အောင်ဆန်းသတ္တိမီးညှို့လို့ရတယ်

၈၈၈၈ ဝရမ်းပြေး

ဆရာသုဝဏ္ဏကျော်စိန်၏ ကိုယ်ရေးအကျဉ်း

"၁၉၆၂" ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလတွင် သောကြာစာစောင်၌ ဟာသဝတ္ထု တိုတစ်ပုဒ် ဖော်ပြခံရပြီး နောက် စာပေနယ်သို့ ရောက်လာခဲ့သည်။ ။ "အဟိ" "သောကြာ" နှင့် "ဟာသစာစောင်" ဟူသော တစ်ကျပ်တန်စာစောင် သုံးခုတွင် ပင်တိုင်ရေးခဲ့သည်။ ။

တာမွေအစိုးရတန်းမြင့်ကျောင်း (ယခု အထက ၂ (တာမွေ) တွင် နေစဉ် ကင်းထောက်အဖွဲ့ ဝင်နှင့် ကျောင်း "မာဃ" အသင်းအမှုဆောင်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ။ ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်ကပင် ကျောက်မြောင်း စေတနာ့ဝန်ထမ်း မီးသတ်တပ်ဖွဲ့တွင် တပ်ကြပ်ကြီးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ ။

၁၉၆၂ခုနှစ်၊ ရ.က.သ (ရန်ကုန်တိုင်းလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားသမဂ္ဂ တာမွေကျောက်မြောင်း တိုက်နယ်)တွင် အတွင်းရေးမှူးအဖွဲ့ဝင်ဖြစ်သည်။ ။ "၁၉၆၃" ခုနှစ်၊ ငြိမ်းချမ်းရေးဆန္ဒပြပွဲတွင် သမဂ္ဂ ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်အဖြစ် ဦးဆောင်ပါဝင်ခဲ့သည်။ ။

ဧရာဝတီတိုင်း မအူပင်မြို့တွင် အမှုထမ်းဘဝဖြင့် နေစဉ်ကာလအတွင်း (အငြိမ်းစားယူသည် အထိ) မဆလပါတီသို့ လုံးဝမဝင်ဘဲ ရှောင်ရှားခဲ့သည်။ ။

"၁၉၈၈" ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ (၂၇) ရက်နေ့ညနေတွင် အရေးပေါ်စီမံချက်ပုဒ်မ ၅(ည)ဖြင့် အရေးယူခံခဲ့ရသည်။ ။ ထိုသို့ အရေးယူခံရစဉ်ကာလအတွင်း အင်းစိန်တောရ (၅) တိုက်၊ (၄) တိုတိုက် နှင့် (၄)) ရှည်တိုက် အတွင်း (၅) လနှင့် (၇) ရက်နေခဲ့ရကာ တရားသေလွတ်မြောက်ခဲ့သည်။ ။

သို့သော်...

ရှေ့နေချုပ်ရုံးမှ မကျေနပ်၍ အယူခံဝင်ခဲ့သဖြင့် ထောင်တစ်နှစ် ကျခဲ့

ရသည်။ ။

ဆရာသည် တစ်ကျပ်တန်လုံးချင်းစာအုပ်၊ ကဗျာစာအုပ်တို့ အပြင် ယနေ့အထိ "စုပေါင်းရေး" လုံးချင်းစာအုပ်များ နှင့် ပင်ကိုရေးလုံးချင်း စာအုပ် (၃၀) ကျော်ကို ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။ ။

ယခုစာအုပ်သည် ...

ဆရာရေးသားထုတ်ဝေခဲ့ပြီးဖြစ်သော ဗိုလ်စိန်မှန်ရှင်းတမ်းနှင့် အ ကျဉ်းသားမှတ်တမ်းစာအုပ် နှင့် ပတ်သက်သော ဆက်နွယ်နေကြောင်း သိရသည်။ ။

ဆရာသည် လုံးချင်းစာအုပ်များ အပြင် ကဗျာပုဒ်ရေ (၁၀၀) ကျော်၊ မဂ္ဂဇင်းဝတ္ထုတို၊ ဝတ္ထုရှည်၊ ဆောင်းပါး၊ စာညွန့်၊ အက်ဆေး (၃၀၀၀) ကျော် ရေးသားခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ။

ယခုအခါ...

ဆရာသည် ...

စာပေရေးသားခြင်းသက်သက်ဖြင့် ရပ်တည်လျက်ရှိသည်။ ။

ဆရာနှင့်ဆက်သွယ်ရန် လိပ်စာမှာ

သုဝဏ္ဏကျော်စိန်
အမှတ် (၂၆၅)၊ နံလာ (၆)လမ်း၊
စံပြ (ဂ) ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး
ဖုန်း - ၀၉- ၇၃၀၁၈၉၅၀

စာရေးသူ၏ အမှာ စာ

ကျွန်တော်သည် ရ.က.သ အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်ခြင်း၊ ကင်းထောက်အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်ခြင်း၊ ကျောင်း"မာဃ" အသင်း အမှုဆောင်ဖြစ်ခြင်း၊ စေတနာ့ဝန်ထမ်း မီးသတ်တပ်ဖွဲ့ဝင်ဖြစ်ခြင်း။

အာဏာသိမ်းစစ်အာဏာရှင် အစိုးရလက်ထက်တွင် ...

အလောင်းကောင်မီးရှို့ခြင်း၊ စာရွက်စာတမ်းများ ဖြန့်ဝေခြင်း။ "ဖ" ခရိုင်ငြိမ်းချမ်းရေး ဆန္ဒပြပွဲကို ဦးဆောင်ခြင်း၊ မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်ပါတီသို့ မဝင်ခဲ့ခြင်းတို့ မှာ ...

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် လုပ်ရပ်တို့ ကို လေးစားအားကျပြီး "ဗိုလ်ချုပ်အောင် ဆန်းစိတ်" ဝင်နေခဲ့သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ။

သို့ဖြင့် ...

ကျွန်တော့်အား စစ်အာဏာရှင်အဆက်ဆက်က ဝိုင်းဝန်းနှိပ်ကွက် ကန့်သတ်ခြင်းကို ခံခဲ့ရ သည် ။

သို့အတွက် ...

လူဆင်းရဲကာ ထမင်းနပ်မမှန်သော နေ့ရက်များ စွာကို ပင်ပန်းကြီးစွာ ဖြတ်သန်းခဲ့ရသည်။ ။

သို့သော် ...

ကျွန်တော် နောင်တမရခဲ့ပါ။

ထိုသို့ဖြင့် ...

ယနေ့ ကျွန်တော်အသက်ရလာချိန်တွင် သိက္ခာမဆင်းရဲရုံမက ကျွန်တော်သမိုင်းကိုလည်း လိပ်ပြာသန့်စွာ ယုံကြည်ကြသဖြင့် ပီတိဖြစ်ရပါသည်။ ။

ပြီး ...

ကျွန်တော်သည် ဤစာအုပ်ကို ...

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း နှစ် (၁၀၀) ပြည့်ရောက်ခါမှ အမှတ်တရ ရေးသားခြင်း မဟုတ်ပါ။ ငယ်စဉ်မှ စပြီး ယနေ့အထိ အမှတ်တရ ထာဝရဂါရဝဖြင့် (အစဉ်သဖြင့်) သတိရနေသူဖြစ်ပါသည်။ ။ (သို့သော် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း နှစ် "၁၀၀" ပြည့်မွေးနေ့ကိုတော့ တစ်သက်မှာ တစ်ခါသာ ကြုံရ သည့် အားလျော်စွာ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးစလုံး အားပြည့်အင်ရဲ့ဖြင့် လေးမြတ်စွာ ကြိုဆိုလိုက်ပါသည်။)

စင်စစ် ...

ဤစာအုပ်သည် ...

ကျွန်တော်၏ ...

"၈၈၈၈" ဝရမ်းပြေးဘဝတွင်းတစ်နေရာတွင် ပြေးရင်းလွှားရင်း ပုန်းရှောင်ရင်း စကားဝိုင်း တစ်ခု၌ အမှတ်တရ စကားပြောဖြစ်ခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းလို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို ...

လူပီသသည့် လူစစ်စစ်တွေက အသက်ထက်ဆုံး မေ့နိုင်ကြလိမ့်မည်

မဟုတ်ပါ။

ချစ်ကြတုန်း ...

ခင်ကြတုန်း ...

လေးစားကြတုန်း ...

တဖြည့်ဖြည့်တသကြတုန်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

သို့တမူ ...

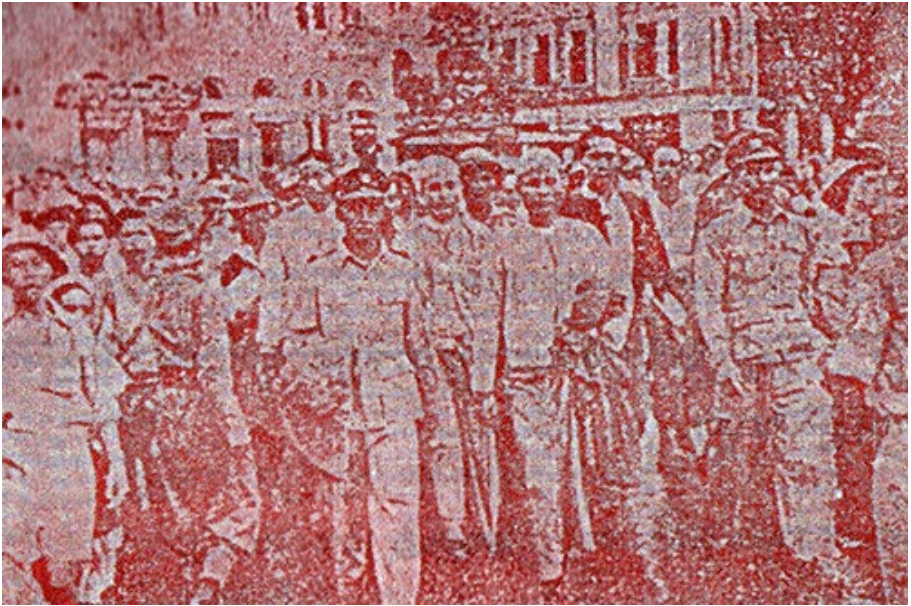
စိတ်ရင်းမမှန်ဘဲ "စိတ်ပေါ့သွပ်" သူများ အတွက်တော့ သူတို့ သမိုင်း
နှင့် သူတို့ ဖြစ်ပါသည်။ ။

သမိုင်းကို လိမ်သူများ သည် ...

ဒုက္ခတွင်းထဲ (သို့မဟုတ်) ရွာသာကြီးပင်းထဲသို့ ရောက်မည် မလွဲ
ကန် ဖြစ်ပါသည်။ ။

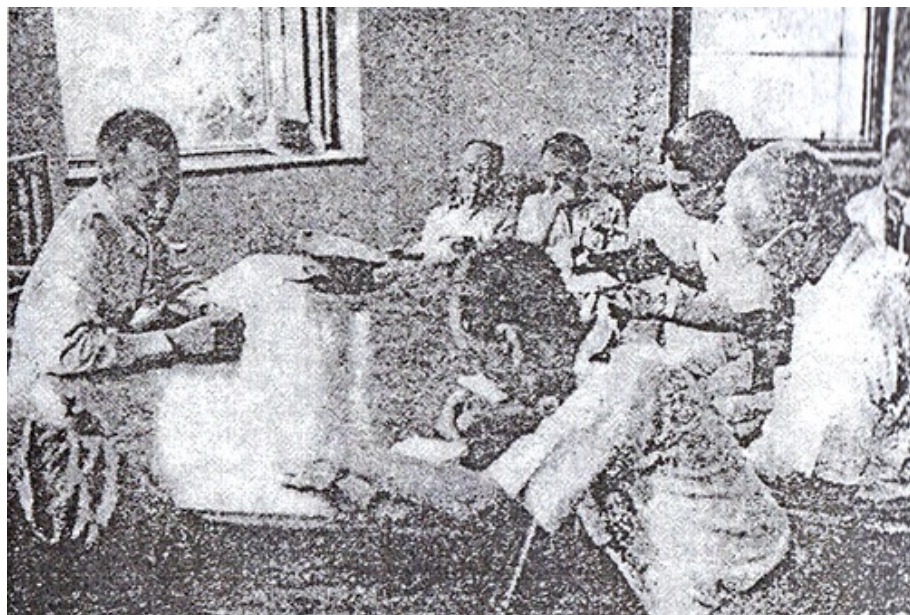
မေတ္တာဖြင့်

သုဝဏ္ဏကျော်စိန်

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည်
ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းသားလူငယ်များ ၏ ...
အတုယူဖွယ်၊ စံပြဖွယ် ...
ဇာတ်လိုက်ကျော် သူရဲကောင်းကြီးဖြစ်သည်။ ။
ကျွန်တော်ငယ်ငယ်က ရည်ရွယ်လာခဲ့သည် မှာ ...
‘ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် ...
အသက်သုံးဆယ့်နှစ်နှစ်အရွယ်တွင် ...
တိုင်းပြည်ခေါင်းဆောင်ကြီးဖြစ်ခဲ့သည်။ ။
ငါသည် ...
အသက်လေးဆယ်တွင် ...

တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်သူ အကြီးအကဲများ ထဲက ...
သေချာပေါက် တစ်ယောက်ဖြစ်ရမည်' ဟု ...
သို့သော် ...

အဲဒီ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဆိုတာ ...
ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတဲ့ ။
သူက ...
အင်မတန်ဆင်းရဲတယ်တဲ့ ။
စွပ်ကျယ်အင်္ကျီတောင် ...
အပေါက်အပြဲတွေပဲ ...

ဝတ်ရရှာတယ်လို့ ပြောတယ်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဖြစ်ပြီး ...

ဆင်းရဲလိုက်တာ ...

ချာတူးကိုလန်ရော ...

အံ့ပါဗျာ။

တိုင်းပြည်အတွက်ဆိုရင် ...

သူ့နဂိုမျိုးဆက်သွေးက ...

စွေးစွေးနီပြီး ...

ကြောက်စိတ်ကင်းတဲ့ မျိုးရိုးဗျာ။

အမှန်တရားအတွက် ...

နောက်မဆုတ်ဘဲ ...

မမှန်ရင် လျှာထုတ်ပြတဲ့

‘ချိန်ခွင်’ လို မျိုးဆက်တွေ။

သူရဲဘောကြောင်သူများ သည် ...

သူတို့ အလှည့်ကျတော့ ...

ကြောက်ရွံ့ကြသည်။ ။

တွေဝေကြသည်။ ။

ဝန်မခံရဲကြ။

တာဝန်အရ ...

အမိန့်အရဟု ...

‘ဖိန့်’ ကြသည်။ ။

(၁)

ရ.က.သ နှင့် ကျွန်တော်

ရ.က.သ၏ အရှည်ကောက်အဓိပ္ပာယ်မှာ ရန်ကုန်ခရိုင်လုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားများ သမဂ္ဂဖြစ်သည်။ ။

ရ.က.သ အဖွဲ့ဝင်များမှာ အထက်တန်းကျောင်းသားကျောင်းသူများ ဖြစ်သည်။ ။

ယနေ့ကျောင်းသားကျောင်းသူတို့ သည် ဗ.က.သ၊ တ.က.သတို့ ကို သာ သိကြပြီး ရ.က.သကို လုံးဝ မသိကြတော့ပေ။

ကျွန်တော်သည် တာမွေကျောက်မြောင်း "တိုက်နယ်" ၏ ရ.က.သ အတွင်းရေးမှူးအဖွဲ့ဝင် ဖြစ်သည်။ ။ ကျွန်တော့်ကို ရ.က.သ အဖွဲ့ဝင်ဖြစ် အောင် စည်းရုံးခဲ့သူမှာ ထိုစဉ်က "တာမွေကျောက် မြောင်းတိုက်နယ် ရ.က.သ အတွင်းရေးမှူး ကိုတင်ထွန်း (ယနေ့ ပန်းချီတင်ထွန်း "လိုဂိုတင်ထွန်း" ဖြစ်သည်။) ဥက္ကဋ္ဌမှာ ကိုကျော်ဌေး ဖြစ်သည်။ ။

ကျွန်တော်တို့ ဥက္ကဋ္ဌနှင့် အတွင်းရေးမှူးနှစ်ယောက်စလုံးသည် ကျောက်မြောင်း အစိုးရ အထက်တန်းကျောင်း (ယခု မျက်စိအထူးကု ဆေးရုံကြီးနှင့်ကပ်လျက် ဓာတ်ဆီဆိုင်အနီးရှိကျောင်း)မှ ဖြစ်သည်။ ။

ကျွန်တော်က တာမွေအစိုးရတန်းမြင့်ကျောင်း (ယခု အထက -၂၊ တာမွေကျောင်း)မှ ဖြစ် သည်။ ။

ရ.က.သ အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ကျွန်တော် စတင်လှုပ်ရှားခဲ့သည် မှာ "၁၉၆၂" ခုနှစ်မှ ဖြစ်သည်။ ။

အတိအကျပြောရလျှင် စစ်အာဏာရှင် ဦးနေဝင်း တိုင်းပြည်ကို ကယ်တင်ပြီးနောက် တ.က.သ ကျောင်းသားသမဂ္ဂအဆောက်အဦကို အစွမ်းပြ ဗိုလ်ကျဖျက်ဆီးခဲ့သည့် "၁၉၆၂" ခုနှစ် တွင် ဖြစ်သည်။ ။

ကျွန်တော်တို့ သည် ...

"၇" ဇူလိုင် နာကြည်းချက်ဖြင့် "အလောင်းကောင်" မီးရှို့ပွဲလုပ်ကြသည်။ ။ အလောင်းကောင် မီးရှို့ပွဲဆိုသည် မှာ ဦးနေဝင်းပုံတူကို ပြုလုပ်ပြီး မီးရှို့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းတွေမှာ စက်မှုလက်မှု စာသင်ခန်းတွေရှိသည်။ ။

ထိုစာသင်ခန်းအချိန်များ တွင် ဦးနေဝင်း၏ (ယူနီဖောင်းဝတ်) ပုံတူကို "ဝါး" "စက္ကူ" တို့ နှင့်လုပ်ကာ အပြင်သို့ လျှို့ဝှက်ယူဆောင်ကြသည်။ ။

မိမိတို့ ကျောင်းအလိုက် -

ဦးခေါင်းကို တာဝန်ကျသူက ဦးခေါင်း။

ခြေထောက်ကို တာဝန်ကျသူက ခြေထောက်။

လက် တာဝန်ကျသူက လက်။

ကိုယ်လုံးတာဝန်ကျသူက ကိုယ်လုံး စသဖြင့်။

ပြီး ...

မီးရှို့မည့်နေရာသို့ရောက်သောအခါမှ အားလုံးကို စုပေါင်း ဆက်စပ်ပြီး အလောင်းကောင် အဖြစ် မီးရှို့ကြသည်။ ။

အလောင်းကောင် မီးရှို့ပွဲ လုပ်ကြသည် မှာ တစ်နေရာတည်း မဟုတ်

။

"တိုက်နယ်" အတွင်းရှိ စာသင်ကျောင်းများ နှင့် မနီးမဝေးသော နေရာများ တွင် အကြိမ်ကြိမ် ပြုလုပ်ကြသည် ။

ထိုသို့ပြုလုပ်ကြခြင်းကြောင့် ထောက်လှမ်းရေးများ ၏ အဖမ်းခံခဲ့ကြရသူများ လည်း ရှိခဲ့ သည် ။

ကျွန်တော်တို့ က နောက်မဆုတ်ခဲ့။ မကြောက်ခဲ့။ ဒီလိုနှင့် အလောင်းကောင် မီးရှို့ပွဲသာမက "နောင်တော်" တကသနှင့် ဗ.က.သ တို့ မှ ပေးပို့လာသော စတိတ်မင့် (စာရွက်စာတမ်း) များကို လည်း ကျောင်းများ သို့ လိုက်လံဝေငွေခဲ့ကြသည် ။

စာရွက်စာတမ်း ဝေငွေခြင်းကား ... ကျွန်တော်တို့ အတွက် အပန်းမကြီး။ ကျွန်တော်တို့ က ကျောင်းသားတွေ မဟုတ်လား။

ဒီတော့ ... စာရွက်စာတမ်းများကို မိမိလွယ်အိတ်ထဲသို့ ထည့်ပြီး ကျောင်းအသီးသီး၏ စာသင်ခန်းများ ထဲသို့ ကျောင်းမတက်မီ ဝင်ရောက်ခဲ့ကြသည် ။ ကျောင်းသား ကျောင်းသူတွေထံ ဝေငွေကြသည် ။ ကျောင်းတက်ခေါင်းလောင်းမထိုးမီ ကြိုတင်ထွက်ခဲ့ကြသည် ။ မိမိတို့ လည်း ကျောင်းသားစစ်စစ်တွေမို့ ဘာမှ ပြဿနာ မရှိ။ ထောက်လှမ်းရေးကလည်း မသိ။

ဒီလိုနှင့် နှစ်ကြိမ်မြောက် စာရွက်စာတမ်းများ ဝေပြီးသောအခါ ကျွန်တော်နှင့်အတူ စာရွက်လိုက်ဝေသော ရ.က.သ အဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက်က .

..

"ကိုကျော်စိန် ... ခင်ဗျား အခုလိုက်ဝေတဲ့ စာရွက်ကို ဖတ်ကြည့်လိုက်

သေးလား"

"အိုဗျာ ... ထောက်လှမ်းရေးကြောက်ရတဲ့ အထဲ ဘယ်ဖတ်ကြည့်နေ နိုင်ပျဲမလဲ။ လက်ကျန်မရှိ ဝေလိုက်တာပေါ့"

ထိုအခါ သူက ...

"ဟုတ်တယ် ... ကိုကျော်စိန်။ ကျွန်တော်လည်း ခင်ဗျားလိုပဲ။ ပြီးပြီး တာပဲဆိုပြီး ဝေပစ် လိုက်တယ်။ ဒီနေ့မှ ကျွန်တော်ဖတ်ကြည့်မိလိုက်တယ်။ ချွေးကို ပြန်ပြီး လန့်သွားတာပဲဗျာ။ ရော့ ... ကျွန်တော့်ဆီမှာ ရှိတဲ့ လက်ကျန်တစ်ရွက်ကို ဖတ်ကြည့်"

သူပေးလာသော စာရွက်ကို ကမန်းကတန်းဆွဲယူကာ ဖတ်ကြည့်လိုက်သည်။ ။

"ဖက်ဆစ်အာဏာရှင် စစ်ဘီလူးနေဝင်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး ပြည်သူများ သို့ ပန်ကြားချက် အမှတ် (၂)" တဲ့ ။

နစ်နီခေါင်းဆောင် သခင်စိုး၊
ဇနီး မခင်စုနှင့် (၇)လသား သိတာအေး

(၂)

သခင်စိုးကြီးနှင့် ကျွန်တော်

သခင်စိုးကြီး။

သူ့ကို ကျွန်တော်ငယ်ငယ်ကတည်းက ရင်းနှီးခဲ့သည်။

ငယ်ငယ်ကတည်းကဆိုတာ ... အလယ်တန်းကျောင်းသားအရွယ်ကတည်းက ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့ ငယ်ငယ်က ဓာတ်ပြား၊ ဓာတ်စက်နှင့် ရေဒီယိုသာ ရှိသည်။ အိမ်တိုင်းလည်း ရှိကြသည် မဟုတ်။

ဒါကြောင့် ... ကျွန်တော်တို့ သည် ‘စာ’ ကိုသာ အဖတ်များ ခဲ့ကြသည်။ ဆရာဇဝန ဦးစီး ထုတ်ဝေသော ကလေးဂျာနယ်၊ ဆရာကာတွန်းအောင်ရှိန်၏ မော်ဒန်ကာတွန်းနှင့် ဆရာအောင်ဗလ (ကြေးမုံဦးသောင်း)၏ သောကြာစာစောင်တို့ မှာ ကျွန်တော်တို့ လူငယ်များ အတွက် ပျော်စရာ ရွှင်စရာ နှင့် ဗဟု သုတဝေဖွိုးရာတို့ ဖြစ်ခဲ့သည်။

ကျွန်တော်တို့ အတွက် ဗဟု သုတ ဝေဖွိုးရာတို့ သည် စာပေမှာ သာ မဟုတ်။ လူကြီး လူလတ် တို့ ၏ စကားပိုင်းတို့ သည် လည်း ပါဝင်ခဲ့သည်။

ခေတ်က ဒီမိုကရေစီခေတ်ဖြစ်သည်။

ကာလက နိုင်ငံတော်ကို တံခါးဖွင့်ထားသော ကာလ။

ပါတီစုံကာလ။

ဒီတော့ ...

တိုင်းသူပြည်သား လူအများ တို့ သည် ဖိအားအထွေထွေကင်းကာ ပျော်ရွှင်ကြရသည် ။ ဒီမိုကရေစီခေတ်မို့ အရေးအသား၊ အပြောအဆို၊ အချုပ်အချယ်၊ အကန့်အသတ်မရှိ။ လွတ်လပ်သည် ။ တရားဥပဒေ စိုးမိုးသည် ။

လူအများ သည် မိမိနိုင်ငံအကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံများ အကြောင်းကိုလည်း ကောင်း လေ့လာခွင့်ရသည် ။ သိရှိခွင့်ရသည် ။ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ဝေဖန်ပိုင်းခြားဆွေးနွေး၍ ရသည် ။

ဒီအခါ ...

ကျွန်တော်တို့ သည် ကလေးဘဝကတည်းကစပြီး လူကြီးလူငယ် တွေ၏ စကားပိုင်းများမှ တစ်ဆင့် အထွေထွေသော "အကြား" ဗဟု သုတတွေနှင့် ရင်းနှီးခဲ့ရသည် ။

ဆိုရသော် ...

အလံနီသခင်စိုးကြီးနှင့် ကျွန်တော်သည် ဖော်ပြပါ လူကြီးလူငယ်တို့ ၏ စကားပိုင်းမှ ဆစ်ဆင့် လူချင်း မဆုံမတွေ့ဖူးသေးပါဘဲလျက် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ခဲ့ရသည် ။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးအတွက် ဂျပန်များ ကို ခေါ်လာတော့မည် ဆိုသောအခါ "အင်းစိန်ထောင်" တွင် အကျဉ်းကျ ခံနေရသော သခင်စိုးသည် "အင်းစိန်စစ်တမ်း" ဆိုသည့် စာတမ်းစာစောင်ကို ရေးပြီး ဂျပန်တို့ ၏ သရုပ်ကို ခွဲပြခဲ့သည် ။

နောင်အခါ သခင်စိုး၏ စစ်တမ်းအတိုင်း ဂျပန်တို့ ၏ ဖက်ဆစ်ရုပ် လုံးပေါ်ခဲ့လေသည်။ ။

အင်းစိန်စစ်တမ်းအကြောင်းကို ကျွန်တော်ရှေ့တွင် ပြောဆိုဆွေးနွေး နေကြသော လူကြီးများ သည် အင်းစိန်စစ်တမ်းကို ဖတ်ဖူးသည် မဖတ် ဖူးသည် မသိ။

သို့သော် ... ယင်းလူကြီးများ ၏ တစ်ဆင့်စကားကြားရုံမျှဖြင့် သခင် စိုးကို အထင်ကြီးခဲ့ရ သည် ။

ပြီး ...

ယင်းလူကြီးများ ၏ စကားဝိုင်းမှ ပင် ကြားရသည့် စကားများမှာ ...

"သခင်စိုးဟာ စာအုပ်ဆိုင်တွေ၊ စာအုပ်အဟောင်း "အရောင်းပုံ"တွေ ကို မွေလေ့ရှိတယ်။ တစ်နေ့မှာ တော့ လမ်းဘေးစာအုပ်ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှ သူ ဖတ်ချင်တဲ့ စာအုပ်တစ်အုပ်ကို တွေ့တယ်။ သူ့မှာ စာအုပ်ဝယ်ဖို့ ပိုက် ဆံမပြည့်တော့ နောက်နေ့တွေမှ လာဝယ်မယ်ဆိုပြီး စာအုပ်ကို ပြန်ချ ထား လိုက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူက စာအုပ်ကို မြည်းကြည့်ဦးမှ ပဲဆိုပြီး ဖတ်ကြည့်လိုက်တယ်။ စာအုပ်ထဲမှာ သူသိချင်နေတာတွေပါနေတာနဲ့ စာအုပ်ကို လက်က မချနိုင်ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ စာအုပ်အရောင်းဆိုင် ပိုင် ရှင်ရှေ့မှာ အကြာကြီးဖတ်နေရင် မကောင်းတာမို့ ဖတ်ပြီးတဲ့ နေရာကို " စာရွက်ခေါက်" မှတ်သား ပြီး သူ့နေရာမှာ ပြန်ထားလိုက်တယ်။

နောက်နေ့တွေမှာ ...

စာအုပ်ဝယ်မလိုလို၊ စာအုပ်ရှာသလိုလိုနဲ့ လာလာဖတ်တယ်။ သုံး လေးရက်နေတော့ စာအုပ် ရောင်းတဲ့ သူက ရိပ်မိသွားပြီး စာအုပ်ကို သိမ်းလိုက်တယ်။ နောက်နေ့ သူလာတော့ အဲဒီစာအုပ်ကို မတွေ့ရတော့ဘူး

။ စာအုပ်တန်ဖိုးကလည်း "ရှစ်ပဲ" တော်မှ ပဲကိုး" တဲ့ ။

ကဲ ... ကြည့်။

သခင်စိုးက "စာ"နဲ့ ပတ်သက်လာရင် အဲဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်။

သခင်စိုးပြောခဲ့သော ...

"အချစ်ဟောင်း ကုန်ဆုံးလို့ အချစ်သစ်သို့ ကူးပြောင်းသည် " ဆိုသော စကားကိုလည်း လူငယ်ပီပီ ကျွန်တော် မမေ့နိုင်ခဲ့ပေ။

ထို့ပြင် ...

ဤ "အချစ်ဟောင်းကုန်ဆုံးလို့ အချစ်သစ်သို့ ကူးပြောင်းသည် " ဆိုသည့် သခင်စိုး၏ စကား နှင့် ပတ်သက်ပြီး ဗိုလ်တစ်ထောင်နေ့စဉ် သတင်းစာတွင် ဆရာသိန်းဖေမြင့် ရေးသားခဲ့သည့် ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ကိုလည်း အမှတ်ရနေမိသေးသည် ။

ထိုစဉ်က သခင်စိုးကြီးကို မြန်မာ့တပ်မတော်က ဖမ်းဆီးရမိခဲ့သည် ။ သခင်စိုးကြီးနှင့်အတူ ငယ်ရွယ်သော ဇနီးနှင့် ရင်ခွင်ပိုက်အရွယ်ကလေး ငယ်တစ်ဦးပါ ပါသည် ။

ဒီတော့ ဆရာသိန်းဖေမြင့်က ဗိုလ်တစ်ထောင် သတင်းစာတွင် ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ် ရေးခဲ့ သည် ။

ဆရာသိန်းဖေမြင့်၏ ရသပါသော ဆောင်းပါးကို ဖတ်ပြီး ကျွန်တော် သဘောကျခဲ့သည် ။

အထူးသဖြင့် ...

ဆရာသိန်းဖေမြင့်၏ ဆောင်းပါးအဆုံးသတ်ကလေးကို ဖြစ်သည်။ ။

ကြည့် ...

"သခင်စိုးကြီး၏ ယခုဇနီးသည် နောက်ဆုံးဇနီးဖြစ်ဟန်တူသည်။ ။
သို့သော် ကလေးကား နောက်ဆုံးကလေးဖြစ်ဟန်မတူသေး" တဲ့။ ။

ရဲနီကျော်ဝင်း (သို့မဟုတ်) လွှားခနဲကျော်ဝင်း